

Пластовий Журнал

Yunak

ЮНАК

3/2002

Yunak

3 (360) 2002

ISBN 0044-1384

magazine in Ukrainian for youth age 11-18
published jointly by:
Plast, Ukrainian Youth Association of Canada
Plast, Ukrainian Scouting Organization-USA
6 issues per year
Price: \$4.50 (US)/issue
Subscription: \$25 (US)/6 issues
(includes 4 issues Yunak, 2 issues Supplement)
Editor: Oksana Zakydalsky

Юнак

журнал пластового юнацтва

Ціна: \$4.50

Редактор

пл. сен. Оксана Закидальська

Мистецьке оформлення і макет

Богдан Ружицький

Адреса редакції і адміністрації

Yunak

2199 Bloor Street West

Toronto, ON M6S 1N2

CANADA

Fax: (416) 763-0185

e-mail: zakydalsky@sympatico.ca

Адреса в ЗСА

Plast Publishing USA-Canada

144 Second Ave.

New York, NY 10003-8305

USA

Fax: (212) 533-8991

e-mail: kps.us@plast.org

На обкладинці

пл. роз. Маркіян Кузьмович

гурток Чорні Пантери

3-ій кур. ім. гетьмана Івана Мазепи

станція Нью-Йорк

ЗСА

Виготовлено на системі

PC 1.2 GHz/QuarkXpress 4.1,

Adobe Photoshop 6.0, Adobe Illustrator 9.0, Adobe
Streamline 4.0

Видруковано заходами

The Basilian Press,

Toronto, Ontario, Canada

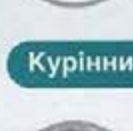
Plast Canada gratefully acknowledges the financial
assistance provided by Human Resources Development
Canada in the preparation of this issue of Yunak.

ЗМІСТ

ЮНАК на Інтернеті

1

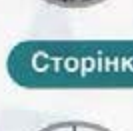
Курінний Прапор - 3-й курінь, Нью-Йорк

2-3

В Україні - Футбол

4

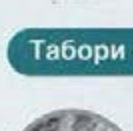
Сторінка подруги Марічки - Дебати

5

Моє місто - Торонто

6-7

Табори - Зимовий гірсько-роверовий табір

8-9

Табори - Скелелаження

10

НА ВЕРХУ ПІВНІЧНОЇ АМЕРИКИ

11-14

Ігри - Пласт по світі

15

Наш гурток - Ведмедяки і Перлини

16-17

Пластові відзначення

18

Тут і там - Баварія і Оттава

19

Тут і там - Торонто і Новий Розділ

20-21

Тут і Там - Самбір

22

Тут і там - Хуст

24

Дорогі читачі Юнака!

Віримо, що ви цікаво провели літо – хто на таборах, хто на ЮМПЗ в Україні, а хто у мандрах по світі і тепер готові починати новий цикл занять в себе по станицях. Не забувайте включити ЮНАК-а у свої гурткові чи курінні заняття!

Як побачити, коли переглянете це число, багато цікавого діялося останніми часами. Торонтонці Андрій Колос і Данило Даревич здобули найвищу гору Північної Америки! Ви може про них вже читали в пресі чи на Інтернеті, але вони також підготували сторінки спеціально для ЮНАК-а в яких описують, як вони організували свою прогульку. Хто знає? Може це спонукає когось із вас на щось подібного! Довідайтеся тут також про табори які плянуються де ви зможете самі підготуватися на таке 'екстремне пластування'!

ЗНью-Йорку написав Іван Кіналь про довгий і важкий процес виконання вже другого прапора 3-го куреня разом із детальним описом підготовки та переведення посвячення прапора.

В цьому числі появляються розділи які плянуємо поміщувати в кожному числі – *В Україні і Мовна Сторінка подружки Марічки*. Продовжуємо наш конкурс *Моє Місто* на який тепер стало дістаємо матеріяли. Чи ви вже писали про своє місто? Ми дістаємо щораз більше дописів про пластування в Україні і сподіємося більше чути з Австралії і Німеччини! Може навіть і з Польщі!

Стараємося, щоб кожне число ЮНАК-а відповідало на цілі журналу – обзнайомлювало юнацтво із пластуванням по світі і дало нагоду юнакам і юначкам розповісти про себе. Крім того, журнал має допомогти юнацтву перейти свою програму і тому ми починаємо, де відповідно, зазначувати до якої проби чи вмілості можна використати подане заняття. В наступному числі буде багато про ЮМПЗ в Україні разом із тим, що ви пришлете!

Скоб!

пл. сен. Оксана Закидальська
редактор

ЮНАК на Інтернеті!

Чи відвідували ви сторінку ЮНАК-а на Інтернеті?

Вона знаходиться під адресою
www.plast.ca.

На сторінці є відповіді до ігор із *Історія Пласту в Іграх*, відповіді і висліди Конкурсу ЮМПЗ'57, інформації про збірник *Юнак для Виховників*.

Щоб ви хотіли бачити на сторінці ЮНАК-а?

ПОПРАВКА

В числі 2/2002 ЮНАКА, у дописі про ЮМПЗ в Австралії (ст. 4) поміщено відзнаку Великодньої Прогульки замість відзнаку ЮМПЗ. Відзнака ЮМПЗ в Австралії виглядала так. Також помилково подано у підписі до статті *Великодня Прогулька* (ст.7-9), ступінь автора Андрія Радіона як ст. пл. Андрій – юнак і його ступінь – пластун розвідувач. **Вибачайте!**

КУРІННИЙ ПРАПОР

Про придбання і посвячення нового прапора 3-го кур. написав Іван Кіналь

Третій Курінь ім. гетьмана Івана Мазепи вже довгий час потребував новий прапор але жадні плани виготовити прапор до тепер не здійснилися. Аж 8-го червня 2002 року курінь посвятив свій другий курінний прапор. Стан старого прапора був дуже бідний, хоч це можна було сподіватися від прапора котрий служить куреневі від 1953 року. Нитки місцями попороліся, а де-не-де цілком відпороліся. Кольори так сповзли, що ніхто б не пізнав їх оригінальні барви. Зелене стало темно коричневе, а червоне стало помаранчеве. Лівий бік став золотим і навіть не можна знайти його оригінальної барви. Деякі шви розійшлися. Не трудно зрозуміти, чому рішення вшити новий прапор.

Хорунжі з новим курінним прапором (зліва) пл. скоб Андрій Подпірка, пл. роз. Віктор Подпірка, пл. роз. Маркіян Кузьмович

3-й курінь, впорядники, деякі бувши зв'язкові, і комендант УПЮ після посвячення курінного прапора.

Праця над прапором почалася у вересні 2001 року і, спершу, треба було: виготовити проєкт нового прапора і знайти спосіб його виконати. Було рішення, щоб новий прапор, у великій мірі, був таким як і перший. Хоч за правильником на правій стороні плахти має бути св. Юрій, наш прапор має герб патрона, гет. Івана Мазепи, на що ми дістали дозвіл від Крайового Коменданта УПЮ в ЗСА.

Сам проєкт прапора був виготовлений на комп'ютері, вживаючи програму *Adobe Illustrator*. Ніхто з нас ніколи не працював із цією програмою, так що треба було її вивчати. Перше виготовлено правий бік прапора – нарисовано два трикутники, один зеленої а другий червоної барви – краски куреня. Тоді треба було розмістити леліку посередині у правильному розмірі. Леліку нарисувати допомогла пл. сен. Оля Стасюк, яка довго працювала над нею. Далі треба було дати символи пластового гасла СКОБ по чотирьох кутах, символи переплетені своєю буквою. Подруга Оля вставила символи в комп'ютер і там їх переробила. Ще треба було додати ленту зі словом СКОБ і назву куреня. Подруга Оля переробила шрифти так, щоб вони виглядали як старовинні букви на першому прапорі.

Посередині з лівого боку розміщено герб Мазепи, який ми дістали від професора історії в Школі Українознавства, д-р Гаєцького. Довкола герба роз-

міщено гурткові відзнаки 11 перших гуртків куреня. За більше як 50 років існування куреня, майже кожен гурток вибирав назву одного із перших 11.

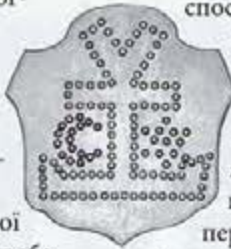
Відзнаки взяті у більшості з того самого видання як оригінально – *Bi-Pi Скавтинг для хлопців*. Нагорі прапора розміщено клич куреня *Веде Нас Дух Мазепи*, а надоліни станиця і дата заснування куреня: Нью Йорк, 8.X.1949.

Розвідано різні можливості виконання прапора: рішення його вишити, хоч цей спосіб найтяжчий та найдорожчий.

Ми хотіли, щоб новий прапор був яконайбільше подібний до старого. Вибрано матерію, яка називається *tackle-twill*. Виглядає як атлас, але сильніша; є надія, що барви не збліднуть так як на першому прапорі. Знайти місце де б вишили прапор не було легко, але в кінці його знайдено таки в Нью-Йорку.

Рисунки нового прапора були закінчені у березні ц.р., а шиття – у квітні, але гурткові відзнаки зроблено завеликі. Лівий бік перероблено. З'явилася нова проблема – на правому боці барви не досягали рівнів. Знову треба було переробити. Прапор нарешті був готовий тільки кілька днів перед посвяченням. Кошт прапора, разом із додатками та коштами посвячення, вийшов приблизно на \$3,000.

Курінь звернувся до бувших членів куреня, котрі є далі в Пласті, по фінансову допомогу. На посвяченню зібрано датки, так що кошти вже майже покрито.

Планування посвячення також було складне, тому що церемонія нігде не записана. Курінь попросив пл. сен. Ольку Кузьмович, і вона виписала головні частини посвячення. Це дало підставу, над якою можна було оплінувати свято. Саму програму свята взято із посвячення прапора 9-го куреня 1964 р.

Посвячення нового прапора було заплановано на 8-го червня і треба було вислати запрошення. Ми вибрали 17 головних Хресних Батьків/Кумів. Їм вислано спеціальні запрошення, як і іншим визначним членам Пласту та громади. Всі батьки членів куреня отримали листа запрошення на Хресних Батьків. Всім членам станиці вислано оголошення поштою.

о. Марійон Дакешен, ігумен церкви Св. Юра в Нью-Йорку, відправив посвячення, яке він сам створив взявши відправу посвячення національного прапора та дані з юнацького правилника. До посвячення приготовано дошку, в яку гості могли вбивати пропам'ятні цвяшки, які творили взір герба Івана Мазепи. Над підготовкою дошки працював довгі години гет. ст. пл. скоб Тарас Ференцевич, який вложив дуже багато праці в проєкт нового прапора.

Посвячення нового прапора відбулося в суботу, 8-го червня в 1-ій годині пополудня. Після відкриття, зв'язковий, пл. сен. Юрій Кузьмович, коротко пояснив важливість свята.

Другий під час посвячення першого прапора, повісив перший прапор на стіну. Всі куми стали довкола престола, тримаючи стяжки, а о. Марійон посвятив прапор. Після відправи ст. пл. Василь Літепло записав хорунжого, пл. роз. Віктора Подпірку, а друг зв'язковий записав курінь на прапор. Пл. сен. Володимир Корнага, бувший член 3-го куреня, сказав святочне слово. Коли він закінчив, всі куми вписалися в пропам'ятну книгу та вбили цвяшки в дошку.

Свято закінчилося з наданням II-го юнацького відзначення пл. роз. Іванові Кіналеві за його роботу над новим прапором, та звільненням курінного, пл. скоба Микола Пилипа, з юнацтва. Всі пішли до передпокою на смачну перекуску, котру приготували мами членів куреня, та оглядали виставку історії 3-го куреня, котра була перше виставлена з нагоди 50-ліття куреня у 1999 р. (див. Юнак 1/2000 ст. 5). Щира подяка всім, хто прийшов відсвяткувати це велике свято з 3-ім куренем!

Праця над цим проєктом ще не закінчилася. Тепер плянується видати пропам'ятне число курінної газети *Веде Нас Дух Мазепи*. Цю газету вже не видається довгі роки, і це чудова нагода її відновити. Новий прапор почав свою роботу, та напевно буде гордо представляти 3-ій курінь на всіх станичних імпрезах, Орликіядах, Святах Юрія, та де-небудь куди курінь помандрує.

До церемонії посвячення курінного прапора

Текст присяги пластового куреня на прапор під час посвячення:

“В приявности представників Пласту і громадянства даємо тут пластове слово чести, що в нашому пластовому прапорі шануватимемо завжди видимий знак благородної ідеї Пласту і не зневажимо його ніколи ділом, яке свідчилоб, що ми забули про важливі для нашого народу і для людства цілі Пласту”.

Текст присяги хорунжого на прапор в день перебрання обов'язків:

“Даю пластов слово чести що цей – повірений мені Вами друзі-подруги, прапор куреня Уладу Пластунів-ок Юнаків-чок імені зберігатиму і носитиму в пошані, належній знамену пластової ідеї та українського Пласту”.

Куми, під час посвячення прапора (зліва) Василь Літепло, Андрій Ганкевич, Міра Ганкевич, Володимир Корнага-Корні, Петро Содоль, Оля Стасюк, Юрій Кузьмович.

В Україні... Футбол

Починаємо розділ В Україні в якому будемо писати про те, чим цікавиться молодь в Україні і чим займається. Перший такий допис – про найбільш популярний спорт – футбол або копаний м'яч.

Матч в Києві: Динамо (Київ) – Баварія (Мюнхен), Ліга чемпіонів. На фото Олександр Ребров, нападаючий і Олівер Кон, воротар. (фото: Богдан Яцишин)

Хоч дехто називає легку атлетику королевою спорту, та насправді королем спорту є футбол. За останні 150 років, ця гра виросла від забави дітей у англійському подвір'ї до спорту, мрії, фантазії, життя...

В Україні футбол почав розвиватись як вид спорту досить пізно і нерівномірно. Як спорт він був відомий на тутешніх теренах ще з часів імперії Габсбургів, але значного поширення не мав. Іграми спорту займалася молодь, здебільшого у містах, тому футбол був поширений саме там. На пластових таборах 20-30-их роках, футбол виступав уже як обов'язковий елемент спортивної програми. На теренах наддніпрянської та східної України, футбол прийшов разом із більшовиками та комуністами, які хотіли підтвердити себе у світі й у сфері спорту. Створювались клуби, що фінансувались державою. До 1941 футбол піднявся до такого рівня, що створене у 1927 р. київське Динамо обіграло у товариському матчі збірну Німеччини, за що потім поплачували життям футболісти.

Після Другої Світової Війни, вже в 1945 році, збірна радянського союзу, 75% якої становили гравці з України, обіграла всі країни Європи.

Ще з того часу київське Динамо стало флагманом футболу в Україні. Перше славне покоління Динамо сформувалося ще тоді, коли у нападі грав В. Лобановський, і саме тоді кияни стали чемпіонами СРСР. Коли Лобановський став тренером, Динамо стало непереможною машиною і за чемпіонський титул боролось лиш з московським Спартаксом. Українська команда ставала двічі володарем Кубка Кубків і Суперкубка (1975 і 1986) і вже тоді заставляла говорити про себе весь футбольний світ. Динамівці Блохін і Беланов ставали володарями золотого м'яча. В той час слід також згадати Карпат і Шахтаря.

Після розпаду Радянського Союзу, із всіх республік, Україна мала найвищі показники, але за кілька місяців ситуація різко погіршилась, через те, що провідні гравці через вищі гонорари, перейшли грати до Росії.

Динамо продовжувало бути одноосібним лідером у футболі протягом 10 років, а свого піку Динамо досягло у 1996-97 р. Тоді за команду грали А. Шевченко, С. Ребров, О. Лужний, завдяки яким один з найкращих клубів Європи Барселона капітулював 3:0 і 4:0.

Саме тоді уперше команда з України доходила до півфіналу Ліги чемпіонів. Збірна України складалась майже повністю із гравців Динамо.

...свого піку Динамо досягло у 1996-97 р. Тоді за команду грали А. Шевченко, С. Ребров, О. Лужний, ... саме тоді уперше команда з України доходила до півфіналу Ліги чемпіонів.

За останні два роки ситуація дещо змінилась. Через фінансові проблеми кращі команди потрохи йдуть на дно, а на авансцену українського футболу вийшов і донецький Шахтар, котрий і перервав чемпіонську серію Динамо.

Але рівень наших лідерів далеко позаду лідерів європейського і світового футболу. Тішить лише те, що попри величезну кількість проблем футбол розвивається. Почався жвавий обмін легіонерами, що за часів Союзу не було можливим.

Найбільшою проблемою можна вважати брак кваліфікованих кадрів. Коли спорт був масовим, була велика база для відшукування талантів, а тепер коли фінансування йде переважно з власної кишені, потік надто малий. Національна збірна ніяк не може отримати добрих футболістів із молодіжної і доводиться обходитись старими кадрами. Але незважаючи на все футбол в Україні продовжує рухатись далі вперед.

пл. скоб Андрій Мудрий

II Проба, точка А.8

Сучасна Україна-діяспора:
створити-виконати один проект

Написав пл. скоб Андрій Мудрий, на фото з права, із куреня ім. І. Виговського (Львів).

Мовна сторінка подружки *Марічки*

Подруга Марічка Качмар з Едмонтону цікавиться різними мовними заняттями і мовними іграми. Вона буде ними ділитися із читачами Юнака.

Дебати

Одне з моїх улюблених занять на юнацьких сходинах – проводити дебати! Я дуже тішуся, коли мої юначки гарячо (але чемно) сперечаються на якусь важливу тему. Перш за все, вони вправляють мову, а подруге – я бачу що вони дійсно захоплені й жваво беруть участь.

Дебати можна:

- планувати тижні наперед, щоб дати всім нагоду підготувати тему – або
- проводити спонтанно, якщо, скажімо, залишилися 10 зайвих хвилин до кінця сходин.

Щоб дебати вийшли успішними потрібно щоб:

- Тема зацікавила всіх.
- Юнацтво мало відповідний запас слів.
- Всі додержувались певних правил.

Приклади тем* на дебати:

- Чи технологія улегшує життя, чи створює проблеми?
- Чи пластові сходини повинні завжди проводитися українською мовою?
- Чи варто виконувати добре діло кожного дня?
- Чи підлітки готові серйозно зустрічатися (*to have a serious relationship*) з кимось?
- Чи ми в Канаді/Америці/Україні робимо досить, щоб забезпечити природу для наступних поколінь?

Корисні слова й вирази (з прикладами аргументів виділених курсивом):

- "Ми вважаємо, що _____ (технологія корисна), тому що _____ (вона допомагає нам у всьому, що ми робимо)."
- "Ви маєте рацію."
- "Ви помиляєтеся."
- "Хоча _____ (нам не завжди легко говорити українською мовою), ви забули/забуваєте, що _____ (пластуни обіцяють бути вірними Україні, а для нас це включає й українську мову). _____"
- "Я погоджуюся з твоєю думкою, що _____ (варто виконувати добрі діла), але в той сам час треба пам'ятати, що _____ (ми не завжди маємо на це час)".
- "Я не погоджуюся з твоєю думкою стосовно _____ (користування мобільних телефонів під час їзди в авті)."
- "З точки зору _____ (екологів, природа нищиться надто швидко)".

Приклади правил:

- Кожна особа говорить принаймні 2 рази.
- Тільки одна особа говорить на раз.
- Ніхто нікого не перебиває.
- Ті, що не говорять, слухають
- За кожне англійське слово, команда дає 10 центів до миски (або щось подібне).

Процедура переведення дебатов:

1. Починають ті, які є "за". Вони презентують один аргумент.
 2. Ті, що "проти", мають нагоду заперечити.
 3. "За" мають нагоду реагувати на протилежні аргументи.
 4. Суддя вирішує хто виграв цей цикл і дає їм пункт.
 5. Презентують один аргумент ті, що "проти"
 6. Ті, що "за", мають нагоду заперечити.
 7. "Проти" мають нагоду реагувати на протилежні аргументи.
 8. Суддя вирішує хто виграв цей цикл і дає їм пункт.
 9. Так продовжується.
- Переважно два аргументи від команди вистачає на одні сходини.

*Кожен виховник/ця вирішує, чи його юнацтво може серйозно і по-дорослому ставитися до вибраної теми і повинен/на створити відповідну атмосферу – якщо ні, то може вийти погано.

МОЄ МІСТО ТОРОНТО

Цей допис про своє місто підготували Катруся Балан і Божена Ломага, гурток Надія, 4-ий курінь, як один із своїх проєктів до III-ої проби.

Місто Туристів

В Торонті знаходиться *Bata Shoe Museum*, перший і єдиний музей черевиків в Північній Америці. В цьому будинку, який виглядає як коробка на черевик, можна оглянути около 10,000 пар черевиків різних стилів. Збірка музею включає черевиків з тисяч років тому і з цілого світу. Наприклад – там знайдете шовкові черевиків з Китаю, стародавні сандалі з Єгипту та мокасини американських індіанців. В *Bata Shoe Museum* можна побачити черевиків славних людей двадцятого століття, таких як Пікассо, Джон Ленон і Марилін Монро.

Найславішній межовий знак Торонта це *CN Tower*. Це є найвища споруда в світі, висоти 1,820 стіп – одна із семи сучасних чудес світу. Коли піднесетися вгору сходами або вікном побачете прекрасний вид цілого міста. Хто відважний може походити по скляній підлозі 113 поверхів понад землею. Біля *CN Tower* знаходиться *SkyDome* – стадіон торонтонської бейсбольної дружини *Blue Jays*. Цей стадіон є надзвичайний тим, що він є покритий першим і єдиним дахом в світі, який відкривається.

Торонто є місто, яке вітає в себе людей різних народів. По цілому світі місто відоме за свою багатокультурність. Цю різноманітність народів видно по етнічних дільницях розкинутих по цілому місті. Українці мають свій центр в *Bloor West Village*, а греки, італійці, індійці і т.д. – всі мають свої дільниці. Найбільшу окрему дільницю творять китайці. *Chinatown* знаходиться недалеко *Kensington Market*, де люди з різних країн разом живуть в унікальній торонтонській атмосфері народів.

Торонтонські острови (*Toronto Islands*) приваблюють багато туристів, особливо в літню пору. Ці острови сформовані з трьох великих і багато маленьких островів, покриті деревами і пляжами. В 1858 році несамотивна буря відокремила ці острови від материка. Від того часу, природні та людські впливи збільшили площину островів вдвічі і сьогодні вона покриває приблизно 550 акрів. За менше як 10 хвилин поромом, туристи, як і мешканці Торонта, можуть відплисти від руху та спеки міста на спокій і холодний вітерець Онтарійського озера. На островах знаходяться: стежки на проходи і ровери, катеджі, мала ферма, парк розваг для дітей і мале летовище. А як заходить сонце, з островів видно прекрасний обрій міста Торонта.

Місто Українців

Інститут св. Володимира в центрі міста є не тільки гуртожиток, але й український культурний центр. В цьому будинку знаходиться Український Музей, бібліотека, театр та залі. В музею завжди показують цікаві виставки, а в театрі та залах часто відбуваються концерти, весілля, танці, доповіді та зустрічі різних клубів. Інститут св. Володимира також переводить цікаві програми для дітей та курси української мови, кулінарії, писанчарства, вишивання, роблення герданів та іконописання.

В західній частині Торонта, *Bloor West Village* є ніби то маленьке містечко в великому місті. В цій околиці живе велика кількість українців та знаходиться багато українських установ. В *Bloor West Village* є аж три українські банки та немало українських крамниць, аптек і ресторанів. Між комерційними будинками також знаходиться пластова домівка, мистецька фундація КУМФ та українська суспільна служба. Через те, що так багато українців живе в *Bloor West Village*, щороку, з нагоди Дня Незалежності, відбувається український фестиваль, початком якого є парада (на фото: пластуни 'пливуть канойкою').

Місто Пластунів

Торонтонські пластуни мають одне зацікавлення, яке може виглядати незвичайне посеред міста – скелелазення. Але пластуни є щасливі бо всередині Торонта є будинок, де вони можуть лазити до великих висот. *Joe Rockhead's* – місце де юнацтво ходить вчитися лазити і здавати вмілість *Скелелазення* і де старше пластуництво часто сходиться для товариства і нагоди розтягнути мускули. (А про успіхи торонтоських пластунів в скелелазенню, прочитайте про штурм Деналі Данила і Андрія!)

Недалеко пластової домівки знаходиться *High Park* – один з найстарших і найбільших парків в Торонті. Він є важливий екологічно за своєю різноманітністю тварин і рослин. Тому, що *High Park* є недалеко пластової домівки, це ідеальне місце на сходинах серед природи. Новацтво часто святкує початок пластових занять в осені іграми в цьому парку.

Напишіть про своє місто і зможете здати

- Проект до III-ої проби
- Точку до Вмілості Амбасадорства

Табір відбувся в околиці *Phoenix, Arizona*. Таборовики перебували у *Heard Scout Pueblo* бойскавтському таборі. Цей табір знаходиться на границі *South Mountain Park*, який має 17,000 акрів землі. Це найбільший міський парк в Америці. Табір чудовий, лежить на підгір'ї. В таборі були гарні ліжка і вигідна кухня. В цій кухні друг Тарас Ковч варив нам смачні страви. В таборових спальнях стелі були вилонжені сухими кактусами – кімнати були чудові.

Ідея перевезти гірсько-роверовий табір почалася з тим, що через свою працю, у 1998 році, Марко і Дарця Якубовичі переселилися до Фінікс. Під час свого побуту в Арізоні, вони зацїбулися у великих просторах та історію Арізони. Одного разу до них приїхав Тарас Ковч, Дарці брат, і зацікавив їх гірсько-роверовим туризмом. Марко і Дарця переїхали сотки миль трас на ровери, і так обзнайомилися з найкращими трасами. Відтак Тарас, Марко та Дарця рішили, що табір для пластунів дасть нагоду побачити чудові краєвиди та поїхати на дуже цікаві траси роверами.

Таборове фото (зліва) Степан Колодій, Петро Ковч, Марко Якубович, Тарас Ковч, Меланія Кострик, Адріан Грушкевич, Христя Ліщинецька, Тамара Плашкевич, Наталка Гав, Даньо Полянський

Перший день нашої їзди на роверах відбувся у *Usury Mountain Park*. Це є парк, який має 3,648 акрів землі. Величина цього парку рівняє десять разів величини пластової оселі *Вовча Тропа*. Височина є від 1,700 до 2,750 стіп. З цього парку було видно *Superstition Mountains*, в яких вже понад 100 років ходить легенда про голяндця, який знайшов дуже велике джерело золота, але помер перед тим що міг комусь показати. Від того часу, не менше ніж 52 осіб загинуло у тих горах (це не включає загублених мандрівників). Деякі з них були жорстоко вбиті, що було пов'язане із шуканням того золота, через що ці гори мають репутацію "гір смерті".

Траса у парку добре нас підготувала до їзди в пустині. На стежці було дуже багато піску і ми думали, що вже зле заїхали та опинилися на пляжі.

Тамара Плашкевич на трасі в *Usury Park*

Перший день почався дуже весело і ми переїхали 14 миль. Другий день табору ми почали їздою по *Pemberton Loop* у *McDowell Mountain Park*. Цей парк належить до *Maricopa County* і має 21,099 акрів землі. Величиною, він сто разів більший ніж оселя *Писаний Камінь*. Височина парку є від 1,550 до 3,100 стіп. Доїзд на трасу забрав одну годину. Коли ми переїхали цих 15.4 миль, всі були дуже змучені і голодні. Після обіду ми знова їздили роверами на *Sport Loop* – стежка по якій відбувалися міжнародні перегони роверистів. Всім дуже ця стежка сподобалася. Ми повернулися до табору на вечерю, з якої бабуся би була дуже горда, вареники і смачна ковбаса.

Друг Петро Ковч біля кактуса *Saguaro*

Цього року табір
відбудеться
26.XII.2002 - 1.I.2003
Phoenix, Arizona

Інформації
yakos@zoominternet.net

На третій день табору відбулося відкриття навкруги великого кактусу. Після сніданку всі заладували свої ровери на тягарівку і знова поїхали в McDowell гори. Перша стежка нам всім дуже сподобалася, бо мала ostrі закрути і стрімкі з'їзди, по котрих було преемно їхати. Повертаючи до табору, ми їхали через *Fountain Hills* і там побачили найбільший в світі штучний водограй. Подруга Меланія сказала, що цей водограй виглядає так як гейзер.

В суботу, ми поїхали автом до *Sedona, Arizona*. Це містечко є 120 миль на північ від Фінікс і славне за свої так-звані *Red Rocks*. Ми виїхали раніше ніж нормально, щоб якнайбільше використати день. Про ту подорож, ми всі мріяли цілий тиждень. Коли там заїхали, нас привітали червоні скелі та синє небо. Ми там дуже радісно і весело провели час. Стежка по котрій ми їхали на роверах мала багато закрутів і інших перешкод які були обкружені високими кактусами. Всі погодилися, що це була найкраща стежка в горах Арізони. Подорожі ми обідали в мексиканському ресторані. Ми відважилися замовити кактус – страва була дуже смачна. Після обіду таборовики пішли до міста *Sedona* купувати різні сувеніри.

На останній день їзди, ми поїхали до *White Tanks Mountain Park*, який є в *Maricopa County*. Цей парк має 26,337 акрів землі, а височина його є від 1,400 до 4,000 стіп. В парку гори і долини розділені

Таборовики у *Sanoran Desert* пустині, між кактусами (зліва) Тамара Плашкевич, Меланія Кострик, Петро Ковч, Наталка Гав, Христия Ліщинецька, Степан Колодій

дуже ostrими хребтами і глибокими каньйонами. Коли дощі (рідко) падають, створюються раптові повені, вода дуже скоро тече через каньйони і витікає на рівнину. Коли вода тече в горах то вона видовбує заглиблення в граніті. Ми їхали на трасі на якій також переводять перегони роверами. Ця траса була гарна і в дуже доброму стані.

Останній день табору був веселий, але також сумний. Цей табір був для нас викликом на, якій ми відізналися із успіхом і відвагою. Всі були горді, що закінчили табір без випадків і поразок.

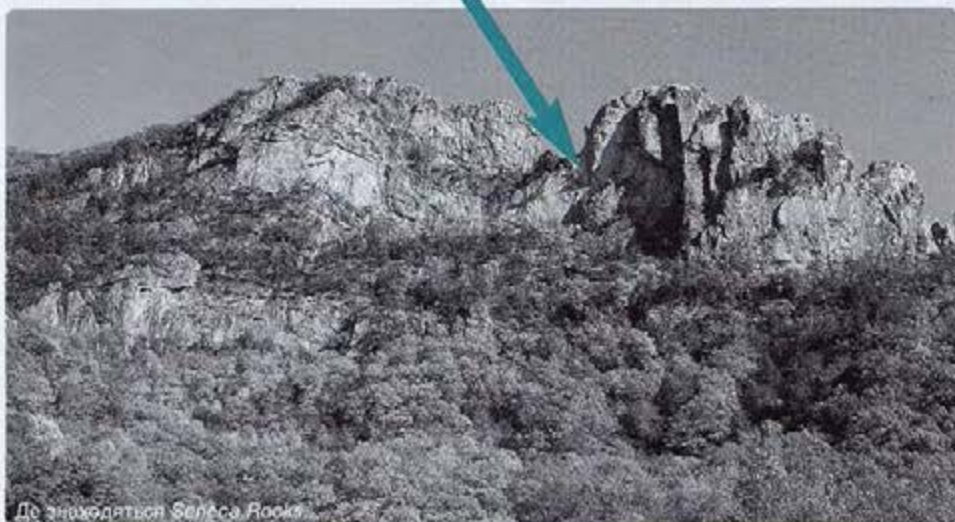
Тут належиться подяка друзям пластунам Тарасові Ковчеві, Петрові Ковчеві, Маркові Якубовичові, Дарці Якубович, Даньові Полянському за плянування і переведення табору. Нам також багато помагали Юрко Галуга і Марко Харамбура, мешканці міста Фінікс і бувші пластуни. Вони нам закупили харчі, позичили спимішок (бо хтось забув) та інший таборовий виряд. Також, щиро дякуємо адміністрації *Grand Canyon Boy Scouts* і п-ві *Doug Jarman*, опікунові оселі. Надіюся, що на другий рік знова відбудеться табір у пустині.
пл. розв. Тамара Плашкевич, Чикаго

Таборовики у *Sedona* між червоними каменями (зліва) Тамара Плашкевич, Адріан Грушкевич, Меланія Кострик, Петро Ковч, Наталка Гав, Христия Ліщинецька, Степан Колодій, Тарас Ковч

ТАБОРИ Скелелаження

В літі 2003 року плянується табір Скелелаження. Де? Саме в штаті *West Virginia*, в місці яке називається *Seneca Rocks*, одна з найкращих скель в східній Америці. Організаторами табору є подруга Дарця і друг Марко Якубовичі. За дальшими інформаціями слідкуйте на вебсайті Пласту ЗСА (www.plastus.org).

Де знаходяться *Seneca Rocks*

Подруга Дарця і Марко Якубовичі, організатори табору Скелелаження.

Хочеш підготуватися на табір Скелелаження?
Здай вмілість *Скелелаження*!
Видавництво Юнака має на складі число 3 бібліотеки Юнака (1/01)
СКЕЛЕЛАЖЕННЯ.

Якщо Ти хочеш одержати це число,
напиши на адресу Редакції Юнака (на внутрішній сторінці)
або на адресу plast@pathcom.com. Зазначи 'Скелелаження' і подай свою поштову адресу.

Писаний Камінь, Огайо, ЗСА Світ є широкий і ми молоді...

В червні юначки гуртка Фіялки, 28-го куреня ім. кн. Ольги в Клівленді, зорганізували курінний табір на *Писаному Каміні*. Назва табору була *Світ є широкий і ми молоді*! На цей табір були запрошені юначки з Клівленду і Дітройту. Під час табору, юначки гуртка Фіялки провадили будавою і програмою табору. Вони також ходили на прогулю, здали вмілість *Астрономію*, виробляли біжотерію з шнурків конопів і наліпили понад 100 вареників на вечерю. Всі учасниці цього курінного табору спільно працювали і весело провели час.
пл. роз. Діяна Лялюк

16-го червня, 2002 ст. пластуни Данило Даревич і Андрій Колос (станція Торонто) здобули верх найвищої гори в Північній Америці – гори Деналі в Алясці. Це офіційна і оригінальна індіанська назва найвищої гори, званої також як Гора Мекінлі (Mt. McKinley). Гора висоти 20,320 стіп (6,194 м.), частина Смуги Аляски, вкрита льодовиками. Данило і Андрій почали свою..... 1-го червня. Ось як Данило описав останній

Коли ми доходили до 17,000 стіп – звідки ми мали почати останній штурм на верх гори – заповідали погану погоду. Люди там сиділи вже кілька днів – одна група чекала 4 дні, щоб випогодилося. Деякі групи рішили далі не чекати. Як ми йшли вгору, багато людей, які вже піддалися, сходили і казали – “Ви не знаєте, яка буде погода.”

Як ми вилізли на 17,000, погода була чудова! Ми страшно поволі добиралися, бо мусіли йти вздовж хребта, між каменями. Ще раніше казали нам, що це буде найтяжча частина траси. Було дуже стрімко, треба було йти по шнурах і було небезпечно.

Перед нами йшов чоловік – сам. Побачив, що ми його доганяємо і відступив зі стежки направо. Минаючи його я сказав, ‘Hello, nice day isn’t it. I’m going up’. Він на мене подивився, помахав руками і сказав, ‘No, Ukraine, Ukraine...’ Я собі подумав – НЕ МОЖЕ БУТИ! Я на нього подивився і відповів – “Я також українець – українець з Канади.” Він на мене видивився – “що”? Ми тоді мали коротеньку розмову. Він представився – Анатолій Бланковський, з Запоріжжя. Я його спитав ‘А що ви тут робите на Деналі?’ Я не міг здива вийти що хтось з України хотів заїхати аж до Аляски (і міг собі на це дозволити). А він на мене подивився і відповів – ‘Деналі, та є тільки один Деналі!’ Ми трошки поговорили і домовилися зійтися пізніше. Він сказав, що їх трьох, один колега спереду а другий зі зад, але скоро нас пережене.

ЧЕРВЕНЬ 16 - СЛАВА!!! Ми на верху Півночної Америци і вид прекрасний!

Ми зайшли на верх в 3:05 pm (7:05 pm EST). Ми на висоті 20,320 стіп (6,194 м.) Небо чисте, небагато хмаринок. Ми зустрілися із Запоріжцями, які мали на собі синьо-жовті хустки, одну з яких залишили на верху. Запоріжці мали відео – я передав привіт від Пласту. Ми домовилися зустрінутися знова коло наших шатер.

Як ми йшли в долину, сонце вже дуже пекло і вимучувало. Деякі люди ще перли вгору – ті, що йшли з вирадом скидали речі по дорозі. Іти пізно недобре, бо тоді страшенно гаряче, а вночі, хоч видно, може бути раптова зміна погоди і тоді буде небезпечно. Ми зійшли до нашого шатра на 17,000 і там зустрілися із нашими новими друзями із Запоріжжя та відзначили нашу перемогу. (дивись далі)

На верху Деналі: (зліва) Андрій Колос, Igor Саняревський (Запоріжжя), Михайло Бадугін (Запоріжжя) і Данило Даревич. (Анатолій Бланковський прийшов пізніше).

Літак, який віз Данила і Андрія з Анкоредж на льодовик Талкітна звідки почали штурм гори.

Коли приїхали до Талкітна, Данило і Андрій зважили свій виряд. Данило мав 60 фунтів в наплечнику, 75 ф. на санках, не рахуючи лещата, черевики і все що мав на собі. Андрій мав подібну вагу. Система добирання вгору була така: несли частину речей до певного місця, поверталися, спали, несли решта речей, переносили або на місце або дальше – і так поступово посувалися. Ішли **разом зв'язані**. Якби один впав в щілину, другий міг би його стримати. Шнур між ними мусів бути напружений, щоб не зовсім залетіти в щілину.

Сховки і зазначення Харчі треба закопувати в сховки (*caches*) тому, що вітер може замести або круки роздзьобати. Сховки мусять бути около 1м. глибини., зазначені паличками 1.5-2м. висоти, із підписами або кольоровими стрічками.

Виряд і одяг Найважливіший виряд – чоботи, які мусять бути доброї якості, з подвійної шкіри чи маси. Потрібно кілька верст одягу, на зимні і гарячі обставини. Спимішок – до -20Ф (-29С) і інсуляція між мішком і землею. Лещата або снігоспусти, щоб переходити тріщини і йти по глибокому снігу. Небезпека осліплення від сонця і снігу – потрібно добрі соняшні окуляри. Андрій взяв мобільний телефон, з соняшною батареєю (*solar battery*), яким можна було комунікуватися вище 14,200 стіл, де гори не перешкоджають у передачі. Йому вдалося потелефонувати додому із самого верху.

Довкола шатра треба було будувати **огорожі зі снігу**, для охорони від вітру. Якщо шатро западеться, треба вміти збудувати схоронище зі снігу.

Льодовики Деналі покриті широкою мережею **великих тріщин** (*crevasses*). Сніг, котрий паде круглий рік, ховає тріщини і їх часто важко розпізнати. Сніг або покриває тріщину або творить міст через неї. Деякі мости снігу заслабі, щоб втримати людину. Мости снігу м'якнуть коли сніг топиться або щілина поширюється. Постійне клопотання мандрівника – де є щілини і як їх перейти.

Захворіння – На висоті, менше кисню доходить до мозку і людина може захворіти. На 14,000 Андрій і Данило сиділи 4 дні, щоб привикнути до браку кисню – акліматизуватися. Небезпечно йти вгору, доки цього не зробиш.

Харчування Мали харч на 30 днів – 2.5 ф на день. Треба потрібно буде довше йти або чекати. Кожне снідання, виміряні наперед. На сніданок, доливали гарячу воду в торбах. Обід – горп. Готували великі вечері – кус-кус, зупою, клюски, м'ясо і сир (*vacuum packed*), пудінг. Край Power Bars на день. До пиття, топили сніг.

тріщини

брати запас, бо може
бід і вечере були
каші в пластикових
їж або бараболою зі
того, мали по два

Motorcycle Hill на 11,000 висоти

Данило розповідає: "Після спуску із Деналі, ми зійшли, по вечеряли і відпочиваємо. Стук, стук – Бланковський прийшов нас запросити до себе до шатра. Ми захопили два пакети сира і пішли. 'Треба відзначити момент', кажуть наші друзі з України. Витягають бохонець хліба – ми втішилися, бо вже два тижні хліба не бачили – тільки горп! А тоді – сало! Накінець витягають пластикову пляшку з рожеватою водою – дивимося, а насподі плавають два перчики! І так ми гостилися – по-українському! Розповіли собі дуже багато. Виявилося, що вони члени спортивної асоціації ЮНІТ і займаються альпінізмом. Ходять на Говерлу, носять синьо-жовті хустки, а їх провідник – Бланковський – один з кращих альпіністів в світі.

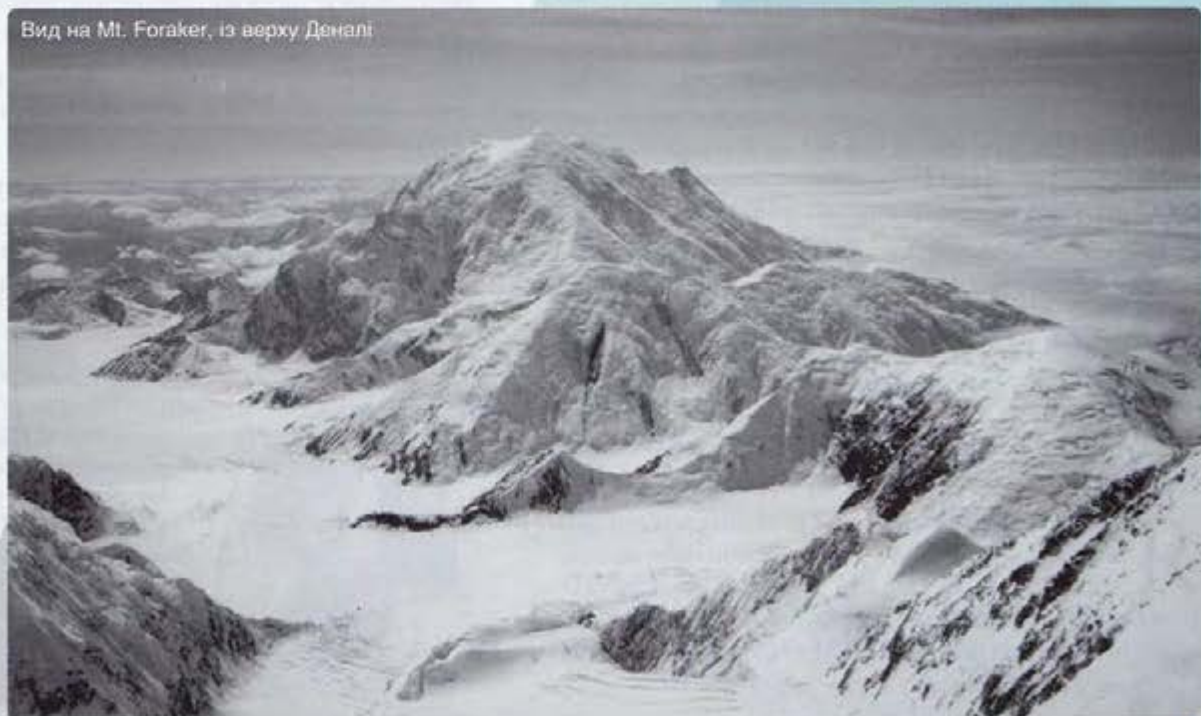
"Чи не цікава історія? На вершу ми зустріли українців! Не з Вінніпегу чи з Вісконсін – а з

Запоріжжя! Справжніх українців! Яка несподіванка! І який припадок! Наша пропозиція на заголовок допису в Юнаку: "Канадський сир зустрічає українське сало на вершці Північної Америки!"

Зустріч в Анкоредж (зліва) Андрій Колос, з Запоріжжя - Анатолій Бланковський, Михайло Бадугін, Ігор Саняревський – і Данило Даревич

Вид на Mt. Foraker, із вершу Деналі

Як ми підготовлялися... Експедиція Данила Даревича і Андрія Колоса на гору Деналі – це не було рішення зроблене раптово. Андрій пише про підготовку...

Відкривши очі, я пізнав, що я в шпиталі. Це була субота 12 травня, 2001 року. Вчора відбулася операція і лікар направив мені коліно. Тепер треба буде мені відпочивати, щоб коліно загоїлося, і три рази на тиждень ходити до шпиталю на терапію. Багато тижнів забрало щоб тільки повернутися до попередньої фізичної вправності!

Це був мій перший визов: повернутися до нормального стану зі здоровим коліном. Кілька місяців перед тим, під час Зимового Мандрівного Табору (ЗМТ) ми – Костик Воевідка, Данило Даревич, Тарас Ференцевич, Діана Юрчук – перекидалися ідеями про цікаві прогульки і хтось згадав Деналі. Мене це захопило – група п'ять могла б разом працювати щоб досягнути мети. Я почав свої дослідження тому, що заки підеш на гору, треба навчитися про неї. Я читав книжки, статті в журналах та особисті описи альпіністів про їхні переживання. Я довідався, які є маршрути – від легкої *West Buttress* і *Muldrow Glacier* до трудної *Cassin Ridge*. Почав списувати вираз, який буде потрібно собі придбати.

Так і почалося ознайомлення із Деналі – спочатку то була ненавчана фантазія. Я тільки мріяв про таку мандрівку але, з кожним місяцем, я знав більше і більше, що на таку мандрівку треба приготувати – харчі, одягу, шатра, спимішок, і т.д.

Ціле літо я відпочивав. Восені, коли мої друзі грали *Ultimate Frisbee*, я бігав довкола поля, де вони грали (вони не дозволяли мені грати бо боялися, що я нароблю собі шкоди – дякую, Андрею Фіголю!) Я їздив на ровері, плавав і ставав більше фізично вправленим. З Данилом я продовжував наше скелелазіння до пізньої осені, коли вже нікого іншого не було бо було зазимно. В той час ми вчилися як лізти у великих чоботах, з більше одягом та мали нагоду побачити як ми реагуємо в 'неідеальних' обставинах.

Коли стало ще зимніше, ми лазили по замерзалих водоспадах і щораз більше привикали до вжитку льодорубів та скобів (*ice axes and crampons*), щораз краще урудували шнурком у снігу великими рукавицями та вчилися як не ставати на шнур скобами (так можна перерізати шнур!) Я писав листи/подання до Кредитових Спілок та інших установ і пропонував, щоб вони були спонсорами експедиції до Аляски, але жадної позитивної відповіді не дістав.

Я почав докуповувати одягу: рукавиці, жакети, довгі калісони. Треба було придбати спеціальні лещата (в'язання мусіли тримати чоботи до альпіністики в двох позиціях – одна на мандрування де п'ята є вільна, а друга, щоб спускатися, де п'ята прикріплена до лещат).

Під час латинських різдвяних свят 2001 року, Данило і я вибралися на гору Вашингтона у Вермонті. Там погода дуже грізна та дуже добре приготує на Гімалаї чи Аляску. Ми три дні лазили з повним виразом. Ми сподівалися перейти цілий гірський ланцюг, дійти до вершків *Madison*, *Jefferson*, *Adams* і *Washington*. І ще три рази полізти по стрімкому леді. Все це за три дні! Вкінці ми здобули тільки вершок *Madison*, але повернулися в одному куску та з великим новим досвідом.

Данило і я зустрілися ще раз на ЗМТ з Діаною – Тарас був в Україні, а Костика не було. Діана сказала, що не зможе звільнитися з праці. На ЗМТ ми мали нагоду побувати в горах, хоч в маюписіньких в порівнянні із Деналі, але найважливіше для альпініста – мати відчуття до гір (відчувати стан гір, можливість небезпеки, зміну погоди, різні обставини). Це не можна навчитися; воно приходить, з часом, природньо. Тої зими довідалися, що ні Тарас ні Костик, з різних причин, не зможуть поїхати на Деналі.

Данило і я не знали чи дамо собі раду удвох. Ми були сподівалися, що Костик, із своїм досвідом на льодовиках та лещатах, та Тарас, із своїм досвідом про потрібне харчування та зі знанням шнурових систем, дуже допоможуть. Тепер я й Данило мусіли полягати тільки на себе. Рішили таки поїхати вдвох.

Ми купили вен, що мав нас завести до Аляски – через Едмонтон і Скелясті гори – і назад. Я домовився за літак, щоб нас доставив на льодовик, де починався маршрут *West Buttress*. Під час університетської перерви я поїхав сам в гори *Adirondacks* перевірити свою фізичну і ментальну готовість. Під час зими я тренувався в залі: качався вагами, щоб виробити сильні мускули в ногах; бігав і плавав (для серця, легенів і витривалості); лазив по стінах (сила в руках) і пив пиво і вино, щоб привикнути до незкоординованості при висоті. (Це мій маленький жарг!)

Я одержав дозвіл на Деналі 60 днів до терміну нашої можливої експедиції і ми тоді остаточно вирішили, що йдемо вперед. Це мало бути після закінчення моєї науки, а Данило (учитель в школі св. Софії) одержав дво-місячну відпустку з роботи.

Перед відїздом я, з допомогою мами, створив меню. Накупив харчів і тиждень їх перепаковував на порції в пластикові мішечки.

Поїхали. Вступили в Скелясті гори, де продовжували нашу підготовку в низу *Mt. Athabasca* під доглядом Андрея Фіголя. А 1-го червня, прилетіли до Талкітна і почали наш штурм Деналі. (Про деталі нашої мандрівки можете прочитати на вебсайті www.kolos.ca).

Мрієш колись вилізти на Деналі? Або на Говерлу? Перший крок – здай вмілість **СКЕЛЕЛАЖЕННЯ**!

Видавництво Юнака має на складі число 3 бібліотеки Юнака (1/01)

СКЕЛЕЛАЖЕННЯ

Якщо Ти хочеш одержати це число, напиши на адресу Редакції Юнака (на внутрішній сторінці) або на адресу plast@pathcom.com.

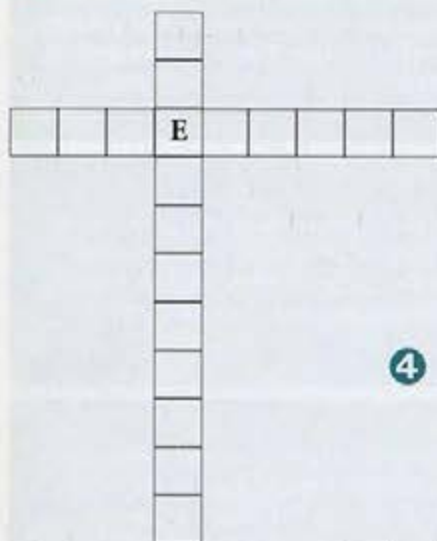
Зазначи 'Скелелазіння' і подай свою поштову адресу.

ПЛАСТ ПО СВІТІ

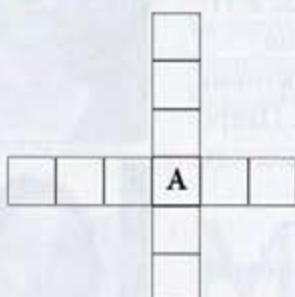
Чи знаєш в яких країнах знаходиться Пласт? Кожна хрестиківка
внизу, коли ти її заповниш поданими буквами, покаже тобі
назву країни перехрещену назвою її столиці. Це країни в яких є
Пласт! (Назви країн і столиць подані за сучасним правописом).

1 АААБГЕІЙНННОРРССТУ

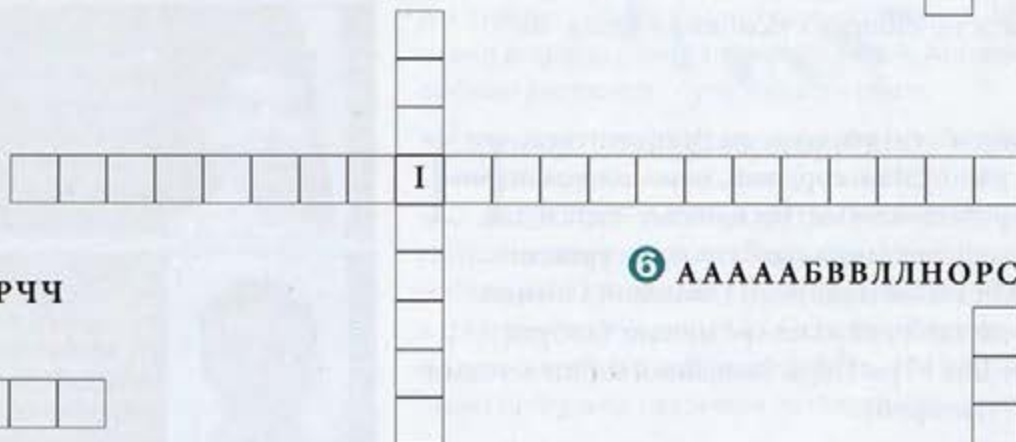
2 АААВДКНОТТ

3 ААБВЕІКЛНРРРРСТЯ

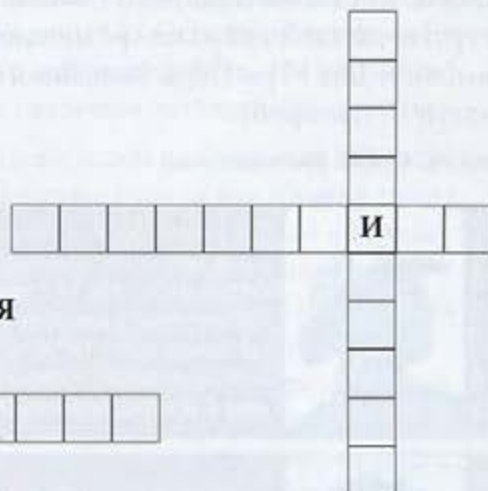
4 АААВГЕЕЕІІІІКЛМНННООПРСТТТТУЧШШ

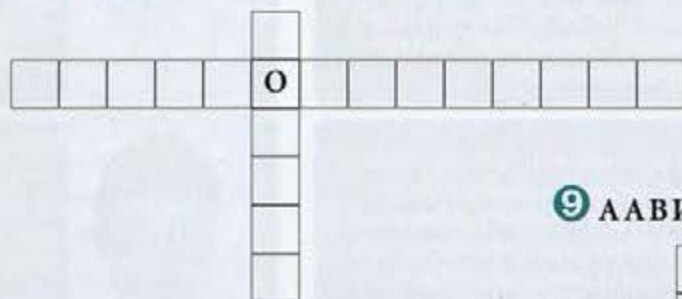
5 АБІІІЛМННННРЧЧ

6 АААААБВВЛЛНОРССТЧЧ

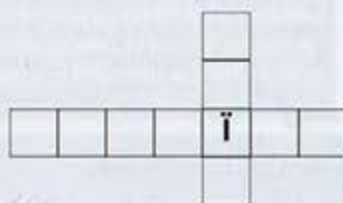
7 АБВДЕІІІІКЛЛНННОРТА

8 ААВВЛОПРШЩЬ

9 ААВІККННРУ

НА СХОДИНАХ, цю гру можна повторити три рази:

- щоб навчитися в яких країнах Пласт (із помічними матеріалами).
- щоб перевірити знання (без помічних матеріалів).
- як змаг (хто найскоріше виповнить всі хрестиківки).

І Проба, точка Б.2

Історія Пласту: головні події

Ми виникли як гурток *Ведмедяки*, в Торонті, 1998 року. Гурток створений із членів новацького роя *Довбуші*. Нас є 11 членів (включаючи сл.п. Олесь Гоголя – вічна йому пам'ять), з яких дев'ять є повністю активні під час року і на таборах. Наш друг, пл. сен. Петро Качмарчук, є з нами від початку нашого юнацького життя в Пласті.

Ми разом відтбули два курінні та один крайовий табір, а минулого року четверо членів здали Золоту Булаву. На цих таборах, кожний з нас здобув около 13 вмілостей! Очевидно, ми багато навчилися на таборах і тісніше зжилися як гурток.

Дорогі читачі, коли ви це прочитаете, ми вже будемо гордими, ново-іменованими розвідувачами. На нашому 'тарелі' ще лежить майстрування пам'яткових гурткових ножів. Ми також плянуємо і зимовий і літний гуртковий табір, на яких ми хочемо здобути вмілості Два і Три Пера. Звичайно, ми ще мусимо здати III-тю пробу.

пл. уч. Андрій Водославський

Андрій Водославський

Цікавлюся бігом в далечінь, стрільням з лука, читанням фантазії, історії та філософічних творів та стратегічними іграми. Таборування і мандрування є мої улюблені заняття. Хочу стати соціальним науковцем, професором, письменником а може правником.

Зенко Ковалик

Цікавлюся різними видами спорту – футболом, хокеєм та кошкіркою. Люблю скелелазіння і таборування. Мій улюблений український твір є комікс *Буйвітер*, але я також читаю різні книжки. Я хочу стати членом світової інтелігенції.

Михайло Кузів

Я маю багато зацікавлень: граю на фортепіані, слухаю музику і їзджу на ровері. Сподіюся незабаром закінчити курс водного рятівника.

Маркіян Фаркавець

Я цікавлюся баскетболом, хокеєм та футболом. В школі мені подобається математика та комп'ютери. Мої улюблені заняття це мандрівки та екскурсії на ровері. Я хочу стати архітектором.

Максим Шолін

Я люблю роверистику, мандрування й різні види спорту. Я пляную йти на університет і хочу бути картографом. Я також люблю таборування і канойкарство.

Адам Верига

Мені зараз багато мого часу забирає моя участь в Канадських Летунських Кадетах. Я вже був на багатьох летунських інструкторських таборах і думаю стати летуном.

Тарас Кішк

Я люблю читати фантазію. Я граю стратегічні ігри і також комп'ютерні ігри. Я також граю в хокей. Я часто їзджу до різних країн на відпочинок. Я пляную стати юристом.

Лукаш Кліш

Я люблю грати різні види спорту, розбирати й складати електроніку і таборувати. Я гордий того, що моя команда футболу дійшла до чемпіонату і що я в цьому допоміг. Я теж граю в регбі. Я піду вчитися на адвоката.

Михайло Вігюловський

Я люблю керувати літаком (що я роблю в кадетах), грати на барабанах і грати різні види спорту. Я хочу бути пілотом.

Олесь Андерсон

Я люблю грати хокей, лакрос і також з фейерверками. Маю надію піти на Макмастер університет і вчитися на техніку літаків.

(зліва) Дарія Кульчицька, Юлія Дитиняк, Ета Арчер, Оксана Федько (бракує Саші Семенко)

Ета Арчер народилася в Америці (в Мінесоті). Вона чудова актриса і любить танцювати й грати на саксофоні. Ета має дуже добре почуття гумору. Вона часто подорожує і рік жила у Франції.

Юлія Дитиняк, наша гурткова, народилася тут в Едмонтоні. Їй дуже подобається читати і подорожувати. Вона також грає на піаніні й цікавиться різною музикою.

Я, **Оксана Федько**, приїхала до Канади з України у молодому віці. Я страшно люблю ходити на забори, слухати сучасну музику і танцювати. Я часто організую різні заняття.

Дарія (Даша) Кульчицька кльова дівчина, яка теж народилася в Україні, в самій столиці. Вона прекрасно володіє українською, англійською та російською мовами, а також вивчає французьку мову в школі. Їй подобається ходити на полювання в центрі міста.

Олександра Семенко – найновіша учасниця гуртка. Вона народилася в Україні (в Чернівцях) і приїхала сюди в січні 2001. Ми її називаємо "Саша". Вона дуже гарно танцює, співає і грає на піаніні. В школі вона бере участь в команді *cheerleaders*.

Цього року в нас є нова подруга, яка називається **подруга Марійка Качмар**. Вона молода і дуже суперова. Подруга часто подорожує і знає пластунів з усього світу. Вона володіє п'ятьма мовами та цікавиться різними культурами.

Я називаюся Оксана Федько і я хочу вам розказати про мій чудовий гурток. Ми називаємося **Перлини**. Чому? Тому, що перлини – вишукані, оригінальні та гарні. От зараз я вас познайомлю з нашими 5-ма членами гуртка 6-го куреня ім. Уляни Кравченко, з Едмонтону.

Ми всі дуже активні пластунки. Троє з нас недавно закінчили другу пробу, а решта далі закінчує її. Наш гурток любить організувати заняття – ми вже два роки підряд організуємо Андріївський вечір. Цього року Юлія приготувала Свічку для станиці і ми всі брали участь в програмі. Ми часто маємо ватри та даємо знамениті точки. Ми дуже любимо виступати і бути в центрі уваги.

Наш гурток також дуже любить таборувати. Юлія, Оксана і Даша були на ЮМПЗ у Вінніпезі в 1998 році. Це був наш перший табір. Він нам дуже сподобався, крім того що ми робили забагато впоряду. Наш другий табір був *Гомін* в Джаспері в 1999 році. Юлія, Оксана, Богдана та Ета думали, що це був найкращий табір. Ми ходили на цікаві прогульки і каталися на біловодних дарабах.

В 2000 році Даша їздила до Оттави на КПЗустріч. Вона розказала нам, що це був цікавий табір і що вона познайомилася з багатьма цікавими людьми. В 2001 році, Саша, Юлія та Даша їздили на Едмонтонський дівочий велосипедний табір. Це був дуже важкий табір, але дівчата його пережили. Я мусіла пильнувати свого маленького братика вдома того літа, то я не змогла поїхати і через те мала досить багато додаткової праці цього року. Минулого літа Юлія також їздила на Золоту Булаву. Табір їй дуже сподобався і вона всім радить їхати коли буде нагода. Ми, **Перлини**, не можемо дочекатися до цього річного табору, що буде в Джаспері.

ЮНАК НА СХОДИНИ!

Хочете одержати відзнаку **Юнака**? Домовитися, щоб всі члени гуртка принесли **Юнака** на сходинах. На сходинах перегляньте і перечитайте журнал разом. Напишіть, як ви запланували використати **Юнака** у своєму

плані праці. Пришліть допис, разом із фото свого гурта із **Юнаком** на сходинах. Коли ми одержимо від вас допис і фото, вишлемо відзнаки всім членам гуртка!

(Адреса редакції на внутрішній обкладинці).

Пластові ВІДЗНАЧЕННЯ

Заняття на сходинах

Внизу подані форми відзнак пластових відзначень - чотирьох юнацьких відзначень і Бронзового Хреста. Додай до відзнак відповідні символи пластового клича СКОБ. Під кожною відзнакою, впиши хто надає те відзначення і за що можна його одержати.

Символи:

Надає відзначення:

- (а) впорядник гуртка або зв'язковий куреня
- (б) Начальний Пластун
- (в) крайова пластова старшина
- (г) зв'язковий куреня
- (ґ) станична старшина

За що можна одержати відзначення:

- (і) за врятування життя або інший героїський вчинок
- (іі) пластову поставу та діяльність на терені краю
- (ііі) пластову поставу та діяльність у гуртку, курені, станиці чи на таборі або вишколі
- (іv) пластову поставу та діяльність в станиці чи на крайовому або міжкrajовому таборі чи вишколі
- (v) пластову поставу та діяльність у курені, станиці чи на таборі або вишколі

Проба І, точка В.4

Відзначення й перестороги:
знати, пояснити, відзнаки.

Інформації про Відзначення
можеш знайти в
Пластовому Довіднику (ст.148-149)
і Правильнику УПЮ (ст.25-28)

Надає (....)

За (....)

Надає (....)

За (....)

Надає (....)

За (....)

Надає (....)

За (....)

Надає (....)

За (....)

ЗАПИТАННЯ про ВІДЗНАЧЕННЯ Зачеркни ТАК або НІ на наступні питання: (Відповіді на ст. 24).

1. Відзначення може одержати цілий гурток.	ТАК ☐	НІ ☐
2. Можна одержати 3-тє юнацьке відзначення без одержання 4-го.	ТАК ☐	НІ ☐
3. Прихильник може одержати відзначення.	ТАК ☐	НІ ☐
4. Кожне відзначення можна одержати тільки один раз.	ТАК ☐	НІ ☐
5. Юнак чи юначка може одержати відзначення на таборі без згоди зв'язкового.	ТАК ☐	НІ ☐
6. Відзнаку відзначення можна носити тільки один рік.	ТАК ☐	НІ ☐
7. Удїлення четвертого відзначення можна зробити тільки на гурткових сходинах.	ТАК ☐	НІ ☐
8. Відзнаки відзначень носяться на лівому рукаві однострою.	ТАК ☐	НІ ☐
9. Удїлення відзначення можна зробити листом поштою.	ТАК ☐	НІ ☐
10. Відзначення заохочує всіх до змагання до кращого.	ТАК ☐	НІ ☐

ТУТ І ТАМ Баварія, Німеччина

пл. уч. Оксана Федур, пише: Я вирішила надіслати інформацію про перебування косівських пластуни на відпочинковому таборі далеко за межами України – в Німеччині.

З 6-го по 23-го червня, ц.р. табір проводився у передмісті Мюнхена в невеличкому баварському селищі Дайзенгофен. Цей табір для українських дітей був організований Баварським Червоним Хрестом. Учасниками табору були пластуни з Косова, Луцька, Львова, Івано-Франківська та Сокаля.

Перші чотири дні табору ми провели в самому Дайзенгофені – грали в настільний теніс, бадмінтон, волейбол, а також і переводили пластову програму. Кожного дня ми прогулювались вулицями Дайзенгофена, зі захопленням оглядаючи затишні будиночки його мешканців.

Потім наш гурт поїхав в Альпи, де зупинився в традиційній баварській колибі. Альпи схожі на наші рідні Карпати і рослинність в них майже така сама і тому там ми почували себе наче вдома. Ми побували на озері Тегенрзі, на вершинах Вальберг і Ресеркогель, відвідали високогірний ресторан, до якого дісталися канатною дорогою. Для нас, косівчан, звиклих до походів у гори, це було дуже легке сходження без поту і мозолів.

Як ми повернулись в Дайзенгофен, на нас чекало багато запланованих мандрівок – до водного центру в передмісті Мюнхена і до Мюнхенського зоопарку, який вважається одним з найкращих в світі. Звірі там живуть в маленьких оазах, де відтворений ландшафт і рослинний світ регіону, звідки вони походять. Там немає жодної клітки й звірі відділені від глядачів глибокими каналами.

Ми відвідали український собор в Мюнхені, а в українській домівці були на урочистій академії присвяченій митрополиту Йосипу Сліпому. В домівці панував український дух і нас там радо вітали.

Нас гостив у себе голова БЧХ, відомий німецький хірург, пан Буркарт. На його обійсті ми провели незабутні години на колісницях, верхи на конях, граючи у футбол з величезною кавказькою вівчаркою на ім'я Лео і спілкуючись з білим какаду – Паваротті. Ми також були на Олімпійському стадіоні, купалися в Олімпійському басейні, відвідали Олімпійський ресторан, а на завершення, пішли на екскурсію у літню резиденцію баварських королів. У всіх нас надовго залишаться присмні спогади і незабутні враження про цей чарівний табір.

Особлива подяка пл. сен. Олі Ткаченко – голові КПС Німеччини – бо завдяки їй і відбуваються табори в Німеччині для українських дітей. Також з її допомогою відбулися вже два станичні табори Косівської станиці, а виряд станиці поповнився спимішками, військовими

анораками та светрами. Жертвна праця подруги Олі є гарним прикладом пластової постави. За це щира їй подяка від всієї косівської станиці.

Скоб! пл. уч. Оксана Федур, Косів, Україна

Оттава, Канада

Канадська Пошта видала марку із роботою Леоніда Молодожанина (Лео Мол)

Хто був на ЮМПЗ у Манітобі в 1998 році, буде пам'ятати відвідини Городу Скульптур Лева Молодожанина (Leo Mol Sculpture Gardens). Лео Мол – світової слави канадський мистець українського походження, який створив багато скульптур відомих осіб і також пам'ятники Тарасові Шевченкові в Вашингтоні, Буенос Айресі і тепер – в Санкт Петербурзі. Поштова марка зображує Мола скульптуру з бронзи Лісоруби (Lumberjacks), яку він створив в 1990 році. Марка – одна із серії присвяченої канадському мистецтву (Canadian Art series).

Зграя Скобів і Вірлиць

На Святі Весни 22-23 червня, 2002 року, в Торонті, іменовано 17 Скобів і Вірлиць. В Торонті є чотири юнацькі курені, а кандидати на ступінь були із п'ятиох гуртків – *Забута Тінь* (4-ий курінь ім. Лесі Українки), *Надія* (10-ий курінь ім. Ольги Косач), *Чорні Вовки* і *Бобри* (3-ій курінь ім. Симона Петлюри) і *Гни* (11-ий курінь ім. Северина Левицького).

Деякі проєкти, які готували торонтонські кандидати на скобів і вірлиць

- Фестиваль Фільмів – підготовка програми і переведення фестивалю.
- Підготовка фільму на фестиваль-конкурс фільмів.
- Співаник на курінний табір.
- Пластова ялинка для юнацтва – програма і спільне майстрування прикрас на ялинку.
- Підготовка і переведення курінного табору.
- Програма-сценка чи вертеп на Пластову Свічечку.
- Коляда на потреби Інституту св. Володимира.
- Чищення таборової площі після зимової бурі.
- Інформативний довідник про українське Торонто для імігрантів.
- Спільне добре діло – ремонт стіни в домівці
- Прогулька на роверах для новаків.
- Стінна газетка-словник і хрестиківка незнаних українських слів (на тему зими).
- Писання писанок з новацтвом.
- Переведення сходин про історію Пласту з молодшим гуртком.
- Підготовка статті *Моє Місто - Торонто* до журналу *Юнак*.
- Підготовка і переведення сходин із прихильниками на тему Пластового Закону.
- Курінна прогулька на виставку до музею Інституту св. Володимира.
- Програма на курінні сходини про патронку куреня.
- Зимова курінна прогулька.
- Різного роду заробітки на благодійні цілі – ходотон, ярмарок, бінго для юнацтва...

Із 17 кандидатів, 15 провадили новацькі рої, що їм зачислювалося як один проєкт.

Пластунки вірлиці (зліва) Ванеса Міцкевичис, Надя Ковалик, Катруся Балан, Божена Грицина, Меланія Раделицька.

Пластуни скоби (ззаду) Богдан Хмилівський, Андрій Потічний, Матвій Гончарук, Михась Шубеляк, Данило Спольський, Роман Маслей, (спереду) Петро Чурилович, Олекса Сливинський, Лесик Колос, Пилип Микитчук, Андріян Фаркавець (бракує на фото - Александер Сус) фото: Христия Колос

Новий Розділ, Україна

Нам Дванадцять

Ми – Пласт Національна Скаутська Організація України у Новому Роздолі – нам дванадцять. Початки Пласту в нашому місті заклали отець Іван Дуда, якому допомагала активна молодь: Орест Дейнека, Ярослав Пацевко, Стефан Василичин, Олег Сарахман, Микола Недельський, Андрій Мелешка та Андрій Пастернак. 16 лютого 1994 відбулися установчі курінні сходи, під час яких було створено підготовчий курінь ім. Є. Коновальця. 8 лютого 1997 р. курінь зареєстрували в КПС України під числом 53.

Цього року, 15 лютого, куреню ім. Євгена Коновальця виповнилося 8 років, а 16 лютого було проведено урочистості із цієї знаменної дати. На святкуванні були присутні гості від старшопластунського куреня ОЗО, юначки 36 кур. ім. Анни Ярославни. Свято відбувалось у приміщенні гімназії, прозвучала розповідь про історію куреня, переглянуто фільм *Гайда до Пласту*, виступ вокально-інструментального ансамблю куреня. В неділю після Служби Божої палили ватру і бавилися в теренову гру. Ось так і живемо. *пл. прих. Юрій Дудич, кур. скарбник.*

Відкриття свята 8 років куреня. По центру юначки кур. ім. Анни Ярославни.

пл. розв. Ростислав Височан.

Проте раптово зникла підтримка влади Пластові, було відібрано приміщення. Через неодноразові крадіжки втратили мандрівне спорядження. Пласт припинив свою активну діяльність в місті Новий Розділ.

У жовтні 2000 р., завдяки пл. сен. Володимиру Раковському ЧМ, регіональному представнику КПС та Іваницькому Богдану та іншим, Новороздільський Пласт активізувався. За цей період ми отримали приміщення, співпрацюємо з владою, приймаємо участь у житті міста. Співпрацюємо з товариством *Просвіта*, Союзом Українок, РУХом, Українською Молоддю Христові.

53-й курінь ім. Євгена Коновальця.

із історії куреня

Курінь заснований у Самборі, 12 листопада, 1997 р. як підготовчий курінь УПЮ, патроном якого було обрано д-ра Олександра Тисовського – основоположника Пласту. Тоді до складу куреня увійшли три гуртки – *Беркути*, *Соколи* і *Кажани*. Згодом *Беркути* поновили свої ряди юнаками з гуртка *Соколи*. Невдовзі до куреня приєднався гурток *Яструби* і, після 3-ох років діяльності, КПС надала куреню порядкове число 61 і внесла його до крайового реєстру.

Юнаки куреня здобули чимало перемог у змаганнях та конкурсах на рівні станиці і взяли участь у різноманітних таборах. Невдовзі юнаки гуртка *Беркути* вийшли з юнацтва і перейшли в УСП. На сьогодні вони займаються виховною діяльністю в станиці, а курінь поновився гуртками *Грифони* з Рудок та *Генарди* з Старого Самбора.

Цей рік для нас був найвизначнішим в історії. Цього року куреню виповнилось 5 років. Ювілей відзначали мандрівкою в село Розлуч, що на Турківщині.

14 квітня цього року у Львові відзначали 90-ліття від створення Пласту. В цей день на площі перед собором Святого Юра відбулося освячення курінного прапора.

Сьогодні курінь продовжує розвиватись. Розпочалась підготовка до літніх таборів, Орликіади та ЮМПЗ. До складу куреня входять 4 гуртки, які продовжують працювати наслідуючи *Беркутів*, які справді зробили багато, не тільки для куреня, а й для станиці. Також великий внесок у розвиток куреня зробили виховники гуртків: ст. пл. О. Микитко ЧК, ст. пл. М. Шийко ЧК, і зв'язковий – пл. сен. Юрій Леськів, СМ.

пл. розв. Богдан Хмельівський

Прапор куреня освячує кардинал Любомир Гузар, Львів, 14.IV.2002 р.

61-ий курінь УПЮ ім. д-ра Олександра Тисовського, Львів, 14.IV.2002р.

ЛИСТ ЗВ'ЯЗКОВОГО пл. сен. Юрій Леськів.

Передусім, щиро дякую за журнал *Юнак*, який регулярно до мене приходить. Це дуже гарне, цікаве та потрібне видання... Оскільки на сторінках Вашого видання розповідається про різні курені УПЮ, то надсилаю інформацію і про 61-ий – з України. Долучую світлини. Від себе додаю: хлопці куреня достатньо мстивні. Щороку беруть участь у різноманітних таборах – Золота Булава, спортивно-вишкільний табір, окружний виховно-вишкільний *Левурда*, тощо. Є активними у станиці, на рівні округи чи краю. За час існування куреня двоє юнаків здобули ступінь скоба – це Олексій Микитко і Володимир Карпінєць (нині вже виховники).

Члени Ради Гурткових і зв'язковий під час відзначення 5-ліття куреня, березень 2002 р., околиці села Розлуча (Львівщина)

Курінь ім. Ростислави Бірчак заснований 6 березня, 2000 р. гуртками Голубки та Фіялки. Патроном була обрана закарпатська пластунка-скаутмайстер Ростислава Бірчак Алиськевич (псевдо *Незабудка*).

Ростислава Бірчак – основоположниця пластових дівочих відділів в Хусті, де працювала професором гімназії. В 1939 р. її вибрано до головної команди Українського Пласту в Карпатській Україні.

Зв'язковою куреня стала весела і приємна подруга Людмила Білик – старшопластунка вірилиця. На Раді куреня були обрані барви куреня: блакитний – символ безхмарного неба, золото-жовтий – символ багатих пшеничних нив, срібний – символізує срібну землю Закарпаття.

6 березня, 2002 р. підготовчому куреню виповнилося два роки. За цей період подруги з куреня *Незабудки* відвідали і відбули багато пластових акцій. Добре зарекомендували себе на крайових та окружних таборах і навіть провели власний курінний табір *Таємниці всесвіту – 2002*.

Курінний табір – це надзвичайно весела, цікава і повчальна акція. Табір організовувався не старшопластуном а юнацтвом, яке є в проводі. А ще важливу роль відіграла зв'язкова. Табір відбувся на протязі 10-ти днів, від 5 до 14 липня включно. Місце для таборування була галявина в березовому гаї, посеред якої красувалися дві високі ялинки, які додавали красу і загадковість галявині.

Як завжди, програма почалася з розтаборування, в яке входили: побудова кухні, лятрини, організування місця для ватри та розкладання наших зелених будиночків. По відкриттю почався табір пригод і розваг. Перший цікавий етап, це різноманітні естафети, з різними викрутасами. В естафеті кожен відповідає сам за себе, і хто зробить все чітко, правильно і ясно, той зробив крок до того, що її команда переможе.

Після естафет, на учасників чекали різні види теренівок та смуг перешкод. Також проводилися толкові та інтелектуальні змаги, на яких кожен показував те, що вивчив на гутірках. Крім розваг, проводилися гутірки: самозарядності, піонірки, сигналізації, астрономії, природознавства, картографії, першої допомоги та мандрівництва.

На протязі табору відбувалися ще дві події – мандрівка на гору *Явірник* та святкування цікавого народного свята, Івана Купала. В день свята, ввечері, дівчата збудували з сіна та палиць Марену й Купала, які згодом згоріли у вогнищі. Може дорогого хтось з хлопців спіймає вінки, які дівчата спустили за водою у купальську ніч.

Табір пройшов успішно. Кожен з учасників приїхав на табір з хорошими згадками, чудовим настроєм, а враження від ТВ-2002 – неповторні.

пл. уч. Оксана Олаг, гурток Голубки, Хуст, Україна

ЮНАК — журнал пластового юнацтва, видає Видавництво Пласт ЗСА-Канада, для всього юнацтва по світі. Передплати пластуни в Канаді і ЗСА треба полагоджувати через КПСтаршину свого краю. Всі інші передплати можна надсилати до Адміністрації Юнака. Річна передплата: \$25 (ам).

Матеріали до цього числа подали: пл. скоб Іван Кіналь, пл. скоб Андрій Мудрий, пл. вір. Катруся Балан, пл. роз. Андрій Водославський, пл. вір. Божена Грицина, пл. уч. Оксана Федур, пл. роз. Діана Лалюк, пл. уч. Александер Андерсон, пл. роз. Оксана Федько, ст. пл. Дарка Якубович, ст. пл. Данило Даревич, ст. пл. Андрій Колос, ст. пл. Богдан Яцишин, пл. сен. Володимир Федорак, пл. сен. Юрій Леськів, пл. сен. Юрко Кузьмович, пл. сен. Христина Колос

Привіти з таборів

ЮНАК дякує за привіти надіслані із наступних літніх таборів:

Табір Юнацтва *Стрілецька Сім'я*, Новий Сокіл, Нью-Йорк, ЗСА / ст. пл. Таня Снігур – комендант
Табір Юнаків *Жертва Прометей*, Вовча Тропа, Нью-Йорк, ЗСА / ст. пл. Данило Літепло – комендант
Табір Юначок *Де нас вітер понесе*, Вовча Тропа, Нью-Йорк, ЗСА / ст. пл. Оріся Зобнів – комендант
Табір Юнаків *Залізна Острога*, Писаний Камінь, Огайо, ЗСА / ст. пл. скоб Тиміш Коритко – комендант
Табір Юначок *Сторожі на Майбутнє*, Писаний Камінь, Огайо, ЗСА / ст. пл. гет. вір. Міся Захарій – комендант
Спеціалізаційний табір Морського Пластування, Camp Marion White, Массачусетс, ЗСА / ст. пл. Юрко Морачевський – капітан
Вишкільний табір *Школа Булавних*, Вовча Тропа, Нью-Йорк, ЗСА / ст. пл. Харитя Петріна – комендант
Табір Новачок *В світ за очі*, Вовча Тропа, Нью-Йорк, ЗСА / сестричка Ліса Мілянчик – комендант
Табір Новаків *Валгала*, Вовча Тропа, Нью-Йорк, ЗСА / братчик Тарас Ференцевич – комендант
Табір Новачок *Вгадай і Шукай*, Писаний Камінь, Огайо, ЗСА / сестричка Андрея Якубович – комендант
Табір Новаків *Світ великий і ми ще малі*, Писаний Камінь, Огайо, ЗСА / братчик Доріан Федьків – комендант

Датки на видавничий фонд Юнака

ЮНАК щиро дякує курунєві УПС Лісові Мавки за щедрі даток в сумі \$250.

Відповіді

ПЛАСТ ПО СВІТІ (ст. 15)

(1) Аргентина-Буенос Айрес (2) Канада-Оттава (3) Австралія-Канберра (4) Сполучені Штати Америки-Вашінгтон (5) Німеччина-Берлін (6) Словаччина-Братислава (7) Великобританія-Лондон (8) Польща-Варшава (9) Україна-Київ.

ВІДЗНАЧЕННЯ (ст. 18)

Четверте відзначення - символ Сильно, надає (а) за (iii)
Третє відзначення - символ Красно, надає (г) за (v)
Друге відзначення - символ Обережно, надає (г) за (iv)
Перше відзначення - символ Бистро, надає (в) за (ii)
Бронзовий Хрест - надає (б) за (i)

Запитання

1. НІ Відзначення є для вирішення одиниць.
2. ТАК Відзначення можна одержати в будь-якій черговості.
3. ТАК Кожне відзначення можна одержати без уваги на пластовий ступінь.

4. НІ Відзначення можна одержати більше як один раз, якщо відмінна діяльність або упродовж іншого часу.
5. НІ До відзначень 1,2,3,4 потрібно все згоду зв'язкового.
6. НІ Їх можна носити впродовж цілого побуту в юнацтві.
7. НІ Четверте відзначення треба проголосити на збірці курунє.
8. НІ Відзнаки носяться над лівою кишенею однострою.
9. НІ Відзначення надається при урочистих нагодах в присутності інших пластуни.
10. ТАК Відзначення допомагають у самопізнанні бо дають позитивний відгук за особливу діяльність.

Історія Пласту

Чи перевели ви заняття з історії Пласту в ювілейному році? Багато цікавих занять було зібрано у виданню *З бібліотеки Юнака 2/2001*. Якщо ви хочете одержати додаткові примірники цього журналу, напишіть до Редакції ЮНАК-а на адресу: plast@pathcom.com і подайте свою поштову адресу. Ще залишилося обмежена кількість цього видання!

в наступному числі юнака

В наступному числі юнака

